

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A.

Στη διάρκεια του Λατινικού πολέμου ο ύπατος Τίτος Μάνλιος που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του ρωμαϊκού στρατού. Κάποτε που έφευγε από το στρατόπεδο διέταξε να μην εμπλακεί κανείς σε μάχη. Λίγο αργότερα όμως ο γιος του πέρασε έφιππος μπροστά από το στρατόπεδο των εχθρών και ο αρχηγός τους τον προκάλεσε σε μάχη με αυτά τα λόγια: «Ας μονομαχήσουμε, για να κριθεί από την έκβαση της μονομαχίας πόσο ο Λατίνος στρατιώτης ξεπερνάει το Ρωμαίο σε ανδρεία! Τότε ο νεαρός όρμησε στον αγώνα παρά τη διαταγή του υπάτου έχοντας εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του και παρασυρμένος από την επιθυμία να πολεμήσει. Όντας δυνατότερος από τον αντίπαλο του τον διαπέρασε με (το) δόρυ (του) και τον γύμνωσε από τα όπλα του.

Ενώ δηλαδή του έφεραν από μέρους της πολιτείας τους πολύ χρυσάφι, για να το κάνει ό,τι θέλει, γέλασε μαλακώνοντας το αυστηρό πρόσωπο του κι απάντησε αμέσως: -Μέλη αυτής της περιττής, για να μην πω ανόητης, πρεσβείας, πείτε στους Σαμνίτες πως ο Μάνιος Κούριος προτιμάει να εξουσιάζει τους πλούσιους παρά να γίνει πλούσιος ο ίδιος· και θυμηθείτε πως εμένα ούτε στη μάχη μπορούν να με νικήσουν ούτε με χρήματα να με διαφθείρουν.

B. 1. nobili: **nobile**.

exercitui: **exercitus**.

omnes: **omnibus**

hostium: **hostis**.

his: **hoc**.

viribus: **vi**.

certamen: **certamen**.

fortior: **fortiores**.

cuius: **quorum**.

pondus: **pondus**

risu: **risum**

ineptae: **ineptiore**

ipsum: **ipsi**

acies: **aciei**

pecunia: **pecuniae**

2. praefuit: **praeesset**

edixit: **edic**

laccessitus est: **laccessetur**

congregiamur: **congressi sint**

confisus: **confisurum esse**

permotus: **permovebamini**

ruit: **ruiturus sit**

spoliavit: **spolient**

attulissent: **affer (& adfer)**

uteretur: **uti**

solvit: **solveretur**

dixit: **dic**

narrate: **narravissent**

malle: **mavis**

corrumpi: **corruptu**

Γ. A. **genere** – αφαιρετική της καταγωγής στο natus

exercitui- δοτική ως συμπλήρωμα στο praefuit ή αντικείμενο στο praefuit

aliquando- επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο abiret

a duce- εμπρόθετος προσδιορισμός του ποητικού αιτίου (έμψυχο) στο laccessitus est

consulis- γενική υποκειμενική στο iniussu

eo- αντικείμενο του ρήματος uteretur

Manium Curium- υποκείμενο στα απαρέμφατα malle, imperare (ετεροπροσωπία)

locupletem- κατηγορούμενο στο ipsum

pecunia- αφαιρετική του μέσου στο corrumpi

corrumpi- τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στο απρόσωπο απαρέμφατο posse

B. - Omnes pugna abstinete!

-Quanto miles Latinus Romano virtute antecellit?

Γ. natus: **qui natus est**

Δ. – β' όρος σύγκρισης: **hoste**

- fortior hoste: **fortior quam hostis**

Ε. **ut eo uteretur**: δευτερεύουσα επιρρηματική τελική πρόταση που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του σκοπού στο περιεχόμενο της χρονικής πρότασης που προηγείται με ρήμα το attulissent. Εισάγεται με τον τελικό σύνδεσμο ut, διότι είναι καταφατική και εκφέρεται με υποτακτική, καθώς το περιεχόμενό της δηλώνει κάτι το επιθυμητό. Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού (uteretur), διότι εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (attulissent = υπερσυντέλικος) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν. Υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, γιατί ο σκοπός είναι ιδωμένος τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση).

ΟΡΟΣΗΜΟ

Επιμέλεια: Τσίκλης Ιωάννης

Τομέας Λατινικών

Ορόσημο Αθήνας